

Τοὺς ἐπομένους ὥραιους καὶ λίαν διδακτικούς στί-
χους ἀπέστειλεν ἡμῖν πρὸς δημοσίευσιν ἀρχαίως καὶ
σεβαστῶς ἐκ Κωνσταντινουπόλεως φίλος, τοὺς ὑποίους
προτρέπομεν τοὺς μικροὺς μας ἀναγνώστας νὰ ἐκστη-
θίσωσι καὶ νὰ ἔχωσι πάντοτε κατὰ νοῦν.

ΔΥΟ ΚΑΙ ΕΝ.

Ἵπτά δύο, πλὴν ἓν μόνον στόμα ἔχεις.

Ἢ αἰτία τίς;

Ποῦδ νὰ ἀκροάζησαι καὶ νὰ προσέχης,

Ἵλίγον νὰ λαλήσῃς.

Αἱ χεῖρες δύο, πλὴν τὸ στόμα ἓν ἐπλάσθη.

Τί τὸ θηλωθὲν;

Σὺ μὲ τὰς δύο νὰ ἐργάζησαι, ἐτάχθη,

Νὰ τρώγῃς μὲ τὸ ἓν.

Ἵμματα δύο, ἓν δὲ στόμα, τί σημαίνει;

Πάλιν ἐρωτᾷς;

Πολλὰ νὰ θεωρῇς φρονίμως, καὶ προσέτι

Σοφῶς νὰ σιωπᾷς.

ΠΡΩΙΝΗ ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΠΑΙΔΙΟΥ.

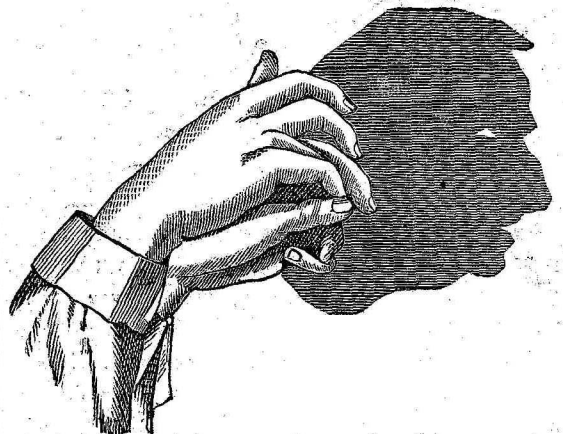
Εὐλογημένη Ἀντριωτὰ
Τὸ τέκνον σου, ὦ ποιητὰ,
Ἐμὲ ἐφύλαξας καλῶς
Καὶ ἐκοιμήθην ἀσφαλῶς.
Ἐπάσαν τὴν νύκτα ταύτην
Εἰς τοὺς κόλπους σ' ἀνεπαύθην.

Φύλαξόν με καὶ σήμερον
Κάμε με πρᾶον κ' ἡμερον
Δός μοι πνεῦμα ταπεινόφρον
Νᾶμαι εὐγενὲς κ' ἀθρόφρον.
Ν' ἀγαπᾷ δὲ τοὺς γονεῖς μου
Φίλους τε καὶ συγγενεῖς μου,

Καὶ νὰ ζῶ ἐνώπιόν σου
Τέκνον εὐσεβὲς πιστόν σου,
Τὰ θελήματά σου πράττον
Καὶ τὸν Νόμον σου φυλάττον.
Ὅστω δὲ νὰ σὲ λατρεύω
Ἐωσότου ζῶ καὶ πνέω.

Ταύτην τὴν χάριν παρὰ σοῦ
Αἰτῶ, γλυκὲ μου Ἰησοῦ,
Νὰ ἦσαι φύλαξ καὶ Θεὸς
Προστάτης μου καὶ ὁδηγός,
Καὶ πρῶταν καὶ ἐσπέρας
Εἰς ἀπάσας τὰς ἡμέρας.

Ἐρωτηθεῖς Ἀμερικανὸς τις ἄγριος ἂν οἱ ὁμό-
φυλοί του διελογίζοντο καὶ ὠμίλουν συχνὰ περὶ τῶν
θεῶν των, «Πάντοτε.—ἀπεκρίθη.— διαλλογίζομεθα
περὶ τῶν θεῶν μας· ὅπου καὶ ἂν εὐρίσκώμεθα, ἡμι-
λοῦμεν περὶ αὐτῶν καὶ πρὸς αὐτοὺς—εἰς τὴν οἰκίαν
καὶ εἰς τὸν δρόμον— ἐν καιρῷ εἰρήνης καὶ πολέμου
—πρὸ τῆς μάχης· καὶ μετ' αὐτὴν— καὶ ἐν γένει ὅπου
καὶ ὅταν συνέλθωμεν ἡμῶς.» Ὅστω· ἔπραττον οἱ
ἄγριοι ἐκεῖνοι. Ὁ δὲ ἀληθὴς Θεὸς διὰ τοῦ Μωϋ-
σεως διατάττει τοὺς Ἰσραηλῆτας λέγων. «Ὅυτοι οἱ
ἄγριοι, τοὺς ὑποίους ἐγὼ σὲ προστάζω σήμερον, θέ-
λουσιν εἶσθαι ἐν τῇ καρδίᾳ σου, καὶ θέλεις διδά-
σκει αὐτοὺς ἐπιμελῶς εἰς τὰ τέκνα σου καὶ περὶ
αὐτῶν θέλεις ἡμικεῖ καθήμενος εἰς τὴν οἰκίαν σου
καὶ περιπατῶν εἰς τὸν δρόμον καὶ πλαγιάζων καὶ
σηκωνόμενος. (Ἄουτ. ε'. 6. 7.)

Ἢ σκιά τοῦ παποῦ.

ΑΙΝΙΓΜΑ.

Ἐν καὶ ἐν τὸ ὄνομά μου διττὴν ἔχει προφορὰν·
Γένος κ' ἐννητιαν ἀλάσσει εἰς τοῦ τόνου τὴν φορὰν.
Ἵξυτόνωσ με προφέρεις; γένους εἰμ' ἀρσενικοῦ·
Ἐὰν δὲ παροξυτόνωσ; εἰμαι γένους θυλυκοῦ.
Ὅσ δὲξυτόνον δὲ πάλιν εἰμαι εἰδός τι τροφῆς·
Παροξυτόνον δὲ εἰμαι πάμπολλα μέρη τῆς γῆς.

Π. Γ. Ἀριστοβάλλου, ἐκ Δεμερδεδισίου.

ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ.

- 1) Διατί ἀπεδοκιμάσαν ὁ Θεὸς τὸν Σαουλ;
- 2) Ποσάκις ἀνεκρίθη ὁ Ναὸς τοῦ Σολομῶντος μέχρι τῆς
τελείας του καταστροφῆς ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων;
- 3) Ποσάκις καὶ παρὰ τίνων ἐκυριεύθη ἡ Ἱερουσαλήμ ἀπὸ
τῶν χρόνων τοῦ Δαβὶδ μέχρι τῆς ἐντελοῦς καταστροφῆς τῆς
ὑπὸ τῶν Βαβυλωνίων;

Ἵδὲ ἔ φυλλον ἀποστέλλεται ἄνευ προπληρωμῆς.
Ἵθεν ἀς μὴ χάνωσιν οἱ γράφοντες· τὰ ταχυδρομικά των.